

PICNY (4) ai

picny (4), [**piczny**].

sg m N picny (2). ◇ pl N subst picn(e) (1). ◇ [G picnych.] ◇ A picn(e) (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. *picowny*, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Przymiotnik od „pica” (4) :

1. *Dotyczący żywności, paszy; pabularis Mącz; annonarius Cn (3) : Pabularis, Picny. Mącz 272a; [picny et picowny/ Pabularis, frumentarius. Volck Qqq2v].*

Wyrażenie: »picne wozy« = *tabor wojskowy (1)*: Wróciłław nie czekáiąc go [Bolesława] vćiekł pomiothawłzy picne wozy. *BielKron 347v*; [a przeto picznych wozow, rydwanow, kolas nie mają w rzędzie szykować. *UstWojsk 1557 66; TarnConsil i, rr2; Nawiedzalibyśmy czasem do Biełoozora, do Kazania, albo i do Astrakani. (—) A podobno bez wici, bez kocznych, bez picnych wozów i bez flaszek. PismaPolit 649].*

a. *W funkcji rzeczownika: »picny« = żołnierz zaopatrujący wojsko w żywność i paszę (1) : Yáko gđzyeby w woylfće nawyflfłego hetmáná nye było/ [...] á tegoż czáfu picny w picowánye yechác/ [...] chćyá/ [...] álbo by fy ono woylko rołproflýło/ álbo by go nyeprzyyaćyel pożycz. KromRozm III F8v.*

2. *Jędrny (1) : Możelz łnich [z dębianek] lekarłtwo czynić iakoby z żołędziu ale wiedz że ie maż zbierać poki łą niedołtałe á piczne [pienne SienHerb 143b]/ gdi iuż łą łuche nicz ponich FalZioł I [115²]c.*

3. [*Thusty: Gołąbięta godne ku przedawaniu zebrawłzy dołtátecźnie karmić áby vtyły á picne były Cresc 1571 587.*]

Cf **PICZOWANY, PICZOWNY**

MN